

Указ № 314

за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на Закона за изменение на Закона за водите, приет от XXXIX Народно събрание на 29 септември 2004 г.

На основание чл.101, ал. 1 от Конституцията на Република България

ПОСТАНОВЯВАМ:

Връщам за ново обсъждане в Народното събрание Закона за изменение на Закона за водите, приет от XXXIX Народно събрание на 29 септември 2004 г., издаден в София на 11 октомври 2004 г.

Президент на републиката: **Георги Първанов**
Подпечатан с държавния печат.
Министър на правосъдието: **Антон Станков**

МОТИВИ

за връщане за ново обсъждане в Народното събрание на Закона за изменение на Закона за водите, приет от XXXIX Народно събрание на 29 септември 2004 г.

Уважаеми дами и господа народни представители,

На 29.IX.2004 г. бе приет поредният Закон за изменение на Закона за водите, с който отново се удължава отлагателният срок за влизане в сила на ал. 3 на чл.193 от същия закон. С разпоредбата на чл.193, ал. 3 Законът за водите ограничава водоснабдителите да не могат да калкулират в цената на водната услуга повече от 25 на сто от общите загуби на вода. С поредното отлагане това ограничение не произвежда действие и отново се продължава възможността в цената на водната услуга да се калкулират всички загуби на вода - изцяло за сметка на потребителите. Този закон е пример за несправедливо законодателно решение, в резултат на което се засягат правата и интересите на всички потребители.

От гледна точка на законодателната логика четирикратното отлагане на влизането в действие на дадена правна норма основателно поставя въпроса за необходимостта от съществуването ѝ. Трудно може да се дадат разбираеми аргументи защо разпоредба, чието действие е отлагано неколкостранно, се налага за пореден път да преустанови действието си, и то със задна дата. Законодателят трябва да реши - ако нормата е неприложима - да се отмени или измени, а не непрекъснато да се отлага действието ѝ.

Неубедителен е и основният мотив за отлагане на действието - предстоящото приемане на друг закон. Ако в новия закон се предвижда друг механизъм на ценообразуване, то разпоредбата на чл.193, ал. 3 от Закона за водите следва да се отмени или измени, когато се приеме новият закон. Ако ограничението при начисляване на загуби в цената ще се запази, то няма мотив отново да се отлага действието на чл.193, ал. 3 от Закона за водите. Предпоставянето на действието на една норма в зависимост от приемането на бъдещ закон с неопределено още съдържание е пример за лоша законодателна практика, защото се поставят в зависимост несъотносими величини - действащ закон и бъдещ закон.

Поредното отлагане на влизането в сила на ал. 3 на чл.193 от Закона за водите води и до негативен ефект на правното въздействие - по същество чрез закона се стимулира не опазването и пестеливото изпълване, а нехайното отношение и

разхищението на водните ресурси. При установените ниски такси за потребен ресурс от водоизточник възможността да се калкулират всички загуби на вода в цената на водната услуга стимулира водоснабдителните дружества да не подобряват управлението на ресурса. Законът не изпълнява дисциплинираща функция спрямо водоснабдителите, които за пореден път се убеждават, че законодателят е на тяхна страна и че може постоянно да се отлага действието на нормите, засягащи икономическите им интереси. При механизъм на ценообразуване, при който отчетената загуба всъщност е приход, водоснабдителните дружества са по-скоро заинтересовани да отчитат загуби, а не да предприемат реални действия за намаляването им. Не недостигът на средства, което обикновено е дежурното оправдание, а липсата на икономически интерес от намаляване на загубите е основната причина за бавното усвояване на инвестиции и лошото състояние на водопреносната инфраструктура. Ето защо не трябва дори и за ден повече да се отлага действието на нормата на чл.193, ал. 3 от Закона за водите, която определя друг по-справедлив механизъм на ценообразуване и в значителна степен защитава правата на потребителите. Само така водоснабдителните дружества и компетентните държавни органи ще бъдат стимулирани и законодателно принудени да предприемат необходимото за намаляването на загубите на вода и опазването на този стратегически ресурс.

Уважаеми дами и господа народни представители,

Новоприетият Закон за изменение на Закона за водите е още един пример на утвърждаване на социална несправедливост, на загърбване на интереса на гражданите. Неведнъж в качеството си на държавен глава съм подчертавал, че българският парламент би трябвало с всеки свой акт да отстоява и да защитава социалните права и интереси на българските граждани.

Отлагането на действието на ал. 3 на чл.193 от Закона за водите ще даде нова възможност да се продължи прилагането на един порочен, социално несправедлив механизъм на ценообразуване, в противоречие с изискванията на чл.19, ал. 2 от конституцията - законът да защитава потребителя. В една модерна държава с пазарна икономика законът следва да балансира и да примирява отделните интереси, а не да създава възможност интересът на определени стопански субекти да се реализира за сметка на интереса на потребителя.

Достъпното потребление на вода е основна предпоставка за гарантиране на правото на живот и на други основни, защитени и гарантирани от конституцията права на гражданите. За осигуряването и гарантирането на тези права законът следва да задължава водоснабдителните дружества да предоставят услуга с максималното възможно качество, при справедлива цена. Водоснабдителните дружества са естествени монополисти и спрямо тях потребителят винаги е поставен в зависимо състояние. Затова законът трябва да осигурява защита на потребителя. Крайно наложително е да се въведе справедливо разпределение при понасянето на загуби, а не да се продължава утвърденото доминиращо положение на водоснабдителите и да се поставят потребителите в положението на задължително губещи.

Поредното отлагане на действието на чл.193, ал. 3 от Закона за водите е социално и икономически неоправдано. Повече не може да се допуска понасянето на общите загуби на вода да е в тежест и за сметка само на потребителите. Като се ръководя от горните мотиви, оспорвам Закона за изменение на Закона за водите, приет от Народното събрание на 29.IX.2004 г., и на основание чл.101, ал. 1 от Конституцията на Република България връщам този закон за ново обсъждане в Народното събрание.

Президент на републиката:
Георги Първанов